

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci

žalobce: **G. T.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Císařem
sídlem Vinohradská 22, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 8. 2018, čj. MV-78032/SO-2018,

takto:

- I.** Žaloba se zamítá.
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Stručné vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání žalované ze dne 23. 8. 2018, čj. MV-78032/SO-2018 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále též „správní orgán prvního stupně“), kterým správní orgán prvního stupně podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zrušil povolení žalobce k trvalému pobytu (dále též „prvostupňové rozhodnutí“). Důvodem zrušení povolení žalobce k trvalému pobytu byla skutečnost, že žalobce byl

v České republice opakovaně pravomocně odsouzen za spáchání úmyslných trestných činů, a to celkem ve čtyřech případech.

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobci zrušen trvalý pobyt na území z důvodu opakované úmyslné trestné činnosti, kdy prokazatelně minimálně ve dvou případech byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody.
3. Správní orgán I. stupně vycházel ze 4 záznamů o odsouzení žalobce ve výpisu z rejstříku trestů a z pravomocných soudních rozhodnutí za protiprávní jednání spočívající v neoprávněném opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku, v trestném činu krádeže ve spolupachatelství, v trestném činu krádeže a v trestném činu maření výkonu úředního rozhodnutí. Žalobce byl nejprve opakovaně odsouzen k trestu odnětí svobody s podmíněčným odkladem, trest mu byl ve druhém případě později změněn na nepodmíněný v délce trvání 6 měsíců. V posledních dvou případech byl žalobce odsouzen k trestu odnětí svobody nepodmíněně, a to v délce trvání 8 měsíců a posléze v délce trvání 2 měsíce. Žalobci bylo umožněno v souladu s § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) seznámit se se spisovým materiálem a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Žalobce na výzvu ze dne 16. 5. 2018, doručenou mu dne 18. 5. 2018, nijak nereagoval. Správní orgán se zabýval také tím, zda přijaté opatření nemá nepřiměřené dopady do soukromého a rodinného života žalobce a vyšel ze zjištění, že žalobce po celou dobu správního řízení do vydání prvostupňového rozhodnutí zůstal nečinným a správnímu orgánu nesdělil žádné informace ve svůj prospěch. Správní orgán prvního stupně proto vycházel z lustrace v Centrálním registru obyvatel, Živnostenském rejstříku a Obchodním rejstříku, kde zjistil, že žalobce je rozvedený a bezdětný, tedy bez rodinných vazeb a je aktuálně zapsán ve třech obchodních společnostech, z nichž dvě jsou v likvidaci a třetí obchodní společnost má ještě druhého jednatele, takže není v zásadě ohrožen její chod. Správní orgán tedy dospěl k jednoznačnému závěru, že negativní rozhodnutí ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu není nepřiměřené vzhledem k dopadu do soukromého a rodinného života žalobce.
4. Proti uvedenému prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaná rozhodla napadeným rozhodnutím.

II. Napadené rozhodnutí

5. Žalovaná v odůvodnění svého rozhodnutí vyšla ze zjištění, že žalobce byl odsouzen za spáchání úmyslných trestných činů, a to:
 - trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5, sp. zn. 2T 38/2015, ze dne 10. 03. 2015 za spáchání úmyslného trestného činu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“) k trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců, s podmíněčným odkladem výkonu trestu na dobu 18 měsíců, kterého se dopustil tím, že bez souhlasu oprávněného držitele si opatřil a přechovával neprenosnou platební kartu jiného identifikovatelnou podle jména a čísla;
 - trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 5T 56/2015, ze dne 23. 06. 2015, za spáchání úmyslného trestného činu krádeže ve spolupachatelství podle § 23 a § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců, s podmíněčným odkladem výkonu trestu na dobu 24 měsíců, kterého se dopustil tím, že úmyslným společným jednáním dvou osob si присvojili cizí věc tím,

že se jí zmocnili a způsobili tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou. Trest byl později změněn na nepodmíněný s výměrou 6 měsíců;

- rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn. 2T 227/2016, ze dne 04. 10. 2016, za spáchání úmyslného trestného činu krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců nepodmíněně, kterého se dopustil tím, že si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil, a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen;
- rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn. 9T 247/2017, ze dne 25. 01. 2018, ve spojení s usnesením Městského soudu, sp. zn. 7To 82/2018, ze dne 14. 03. 2018, za spáchání úmyslného trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. f) trestního zákoníku, k trestu odnětí svobody v trvání 2 měsíců nepodmíněně, kterého se dopustil tím, že mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že bez závažného důvodu nenastoupil na výzvu soudu trest odnětí svobody.

6. Žalovaná se v napadeném rozhodnutí vypořádávala s odvolacími námitkami žalobce, který namítal 1/ nesprávné vyhodnocení právní kvalifikace případu, kdy nebyla naplněna podmínka dle § 87l odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců, 2/ pochybení při výzvě k seznámení s podklady rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu vzhledem k faktu, že žalobce se nacházel ve výkonu trestu ve věznici a 3/ nedostatečná zjištění při posouzení přiměřenosti dopadu rozhodnutí do jeho rodinného a soukromého života.
7. Žalovaná po vyhodnocení podkladových materiálů a po posouzení námitek uvedených v odvolání dospěla k závěru, že odvolání není důvodné.
8. V souvislosti s první odvolací námitkou žalovaná citovala z odůvodnění rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn. 9T 247/2017, ze dne 25. 01. 2018, podle něž *„obžalovaný G. T. ... výzvu soudu k nástupu trestu zcela ignoroval, neřídil se pokyny soudu a mařil tak jeho rozhodnutí tím, že bez vážného důvodu nenastoupil trest odnětí svobody“*, z čehož jednoznačně vyplývá, že žalobce byl odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.
9. K druhé odvolací námitce žalovaná konstatovala, že správní orgán prvního stupně v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu zaslal žalobci vyrozumění o právech účastníka řízení, které mu bylo doručeno dne 18. 05. 2018. Žalobce na vyrozumění nijak nereagoval, svůj zájem o seznámení se s podklady rozhodnutí nesdělil, ani nezaslal žádné písemné vyjádření. V případech, kdy je účastník řízení ve výkonu trestu odnětí svobody, umožní mu správní orgán seznámení se spisem přímo ve věznici a případně mu zajistí i kvalifikovaného tlumočníka na své náklady. Žalovaná doplnila, že žalobce byl řádně poučen o jeho právech a povinnostech již i v oznámení o zahájení správního řízení ze dne 10. 5. 2018.
10. Žalovaná neshledala důvodnou ani odvolací námitku týkající se přiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce. Především poukázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu v rozsudku č. j. 2 Azs 147/2016-30, v němž bylo apelováno na vědomí cizince, který si při páčání závažného úmyslného trestného činu musí být vědom toho, že důsledky tohoto jednání ohrožují nejen jeho realizaci soukromého a rodinného života během pobytu na svobodě, ale i jeho pobyt jakožto cizince na území. Tvzení, že dvě obchodní společnosti nacházející se v likvidaci jsou nyní připraveny k ozdravným krokům, aby mohly v budoucnu znovu podnikat, žalovaná

odmítla jako velmi neurčité a nekonkrétní. K případu třetí obchodní společnosti, jejíž chod je dle žalobce v současné době paralyzován, žalovaná uvedla, že pokud bude v budoucnu nutné jménem společnosti činit některé důležité kroky podpisem obou jednatelů, může žalobce tak učinit svým příjezdem do České republiky na základě bezvízového styku s Gruzii, nebo může změnou společenské smlouvy delegovat pravomoci na druhého jednatele.

11. Žalovaná uzavřela, že délku pobytu žalobce na území či jeho soukromé vazby, které žalobce do důsledku nikterak konkrétně nespecifikoval ani nedoložil, nelze považovat za dostatečné důvody pro odhlédnutí od naplnění důvodu pro zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu a nelze jen na jejich základě dovozovat, že napadené rozhodnutí bude znamenat nepřiměřený dopad do rodinného nebo soukromého života žalobce. Žalovaná shledala, že závažnost, rozsah úmyslné trestné činnosti, jakož i spáchání více úmyslných trestných činů, za které byl žalobce opakovaně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, je důvodem, pro který převažuje zájem české společnosti na její ochranu před žalobcem nad zájmem žalobce na jeho právo na rodinný nebo soukromý život.

III. Obsah žaloby

12. Žalobce v podané žalobě vznesl námitky, které již ve své podstatě uplatnil ve výhradách vůči prvostupňovému rozhodnutí v podaném odvolání.
13. Žalovaná se podle názoru žalobce nijak nevypořádala s námitkou nedostatečně zjištěného stavu věci, kdy žalobce namítal, že správní spis neobsahuje jednoznačný důkaz o naplnění skutkové podstaty, která umožňuje zrušení povolení k pobytu. Napadené rozhodnutí žalobce z tohoto důvodu označil za nepřezkoumatelné, a to pro nedostatek důvodů.
14. Žalovaná se dle přesvědčení žalobce rovněž nevypořádala s námitkou porušení § 36 odst. 3 správního řádu v řízení před správním orgánem prvního stupně. Žalobce připustil, že mu byla zaslána informace o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí ve věci a byl rovněž vyrozuměn o možnosti se k podkladům vyjádřit, avšak tato výzva mu byla zaslána do věznice, a to spolu se standardním poučením. Ačkoliv žalobce měl možnost se vyjádřit, tak vzhledem k tomu, že mu nebyl obsah spisu předložen a on sám neměl možnost, jak do něho nahlédnout, vlastně ani nevěděl, k čemu by se měl vyjadřovat. Možnost žalobce seznámit se s podklady a vyjádřit se k nim tak byla pouze iluzorní.
15. Žalobce dále namítl, že žalovaná v napadeném rozhodnutí konstatovala nezasažení do soukromého a rodinného života žalobce, přičemž zcela opomenula posouzení hledisek nastavených v § 174a zákona o pobytu cizinců a jejich aplikaci na konkrétní situaci, a to ve vztahu k osobě žalobce a k jeho nezletilé dceři. Citované ustanovení zákona nabízí minimální výčet okruhů, jimiž se správní orgán musí ve svém meritorním rozhodnutí vypořádat. Správní orgán v daném případě žalobce nevyslechl a vycházel čistě z vlastních evidencí, což je zcela nedostatečné. Správní orgán neprovedl žádné relevantní zjištění dopadů správního rozhodnutí o zrušení povolení k pobytu do života žalobce. Tyto informace má přitom správní orgán povinnost zjišťovat i bez návrhu, neboť se jedná o řízení vedené z moci úřední, jak stanoví § 50 odst. 3 správního řádu. Takový postup je dle žalobce v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu a požadavky kladenými na odůvodnění

správních rozhodnutí a tedy nezákonný, přičemž i v tomto směru je proto nutné označit napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné.

16. Žalobce navrhl, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalované

17. Žalovaná uvedla, že skutkový stav a průběh správního řízení je dostatečně popsán v žalobou napadeném rozhodnutí, na jehož odůvodnění odkázala i pokud jde o vyjádření k jednotlivým žalobním námitkám, neboť žaloba nepřináší žádnou novou relevantní argumentaci.
18. Žalovaná navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

19. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas (§ 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů /dále jen „s. ř. s.“/) a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal. O podané žalobě rozhodl bez nařízení jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
20. Městský soud se nejprve zabýval žalobní námitkou týkající se namítané nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Správní soudy v minulosti opakovaně judikovaly, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů (či pro nesrozumitelnost) skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Za nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost lze považovat zejména ta rozhodnutí, která postrádají základní zákonné náležitosti; z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto; jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním; která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné. Nepřezkoumatelným pro nedostatek skutkových důvodů může být podle ustálené rozhodovací praxe rozhodnutí pro takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny. Městský soud v Praze v tomto směru pro stručnost odkazuje na závěry vyjádřené mj. v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 29. 7. 2004, čj. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 18. 10. 2005, čj. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 25. 5. 2006, čj. 2 Afs 154/2005 - 245, ze dne 17. 1. 2008, čj. 5 As 29/2007 - 64).
21. V případě napadeného rozhodnutí se žalovaná nedopustila nesrozumitelnosti v podobě vnitřní rozpornosti výroku, nerozlišení výroku a odůvodnění, nezjistitelnosti jeho adresátů či nevhodné formulace, protože napadené rozhodnutí jasně a přehledně obsahuje všechny zákonem předepsané náležitosti. Rovněž je z napadeného rozhodnutí zřejmé, jakými konkrétními odvolacími námitkami se žalovaná zabývala a jak rozhodla.

22. Pokud jde o nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, pod tento termín spadají rovněž nedostatky důvodů skutkových. Bude se typicky jednat o případy, kdy žalovaný opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, anebo kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny. Ani v tomto směru nezjistil soud žádné pochybení žalované, neboť tato precizně a v dostatečném rozsahu uvedla, z jakých konkrétních důvodů odvolání žalobce nevyhověla a o jaká skutková zjištění své rozhodnutí opřela.
23. Žalovaná stejně jako správní orgán prvního stupně vyšla ze zjištění, že žalobce byl odsouzen za spáchání celkem čtyř úmyslných trestných činů, a to trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5, sp. zn. 2T 38/2015, ze dne 10. 03. 2015 za spáchání úmyslného trestného činu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku, trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 5T 56/2015, ze dne 23. 06. 2015, za spáchání úmyslného trestného činu krádeže ve spolupachatelství, rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn. 2T 227/2016, ze dne 04. 10. 2016, za spáchání úmyslného trestného činu krádeže a rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn. 9T 247/2017, ze dne 25. 01. 2018, ve spojení s usnesením Městského soudu, sp. zn. 7To 82/2018, ze dne 14. 03. 2018, za spáchání úmyslného trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání. Všechna citovaná rozhodnutí trestních soudů opatřená doložkou právní moci, stejně jako korespondující opis z evidence rejstříku trestů týkající se osoby žalobce, jsou ve správním spise obsaženy. Žalovaná zcela adekvátně vyhodnotila žalobcem poukazovaný rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn. 9T 247/2017, ze dne 25. 01. 2018, dle jehož odůvodnění žalobce nenastoupil ve stanoveném termínu nepodmíněný trest odnětí svobody uložený mu rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 04. 10. 2016, sp. zn. 2 T 227/2016, a to přesto, že výzva k nástupu trestu mu byla řádně doručena. Žalobce se sice v trestním řízení hájil tvrzením, že trest objektivně nastoupit nemohl, neboť neměl řádné doklady totožnosti, dle závěrů trestního soudu však neudělal nic proto, aby si tyto doklady opatřil a svou situaci nějak řešil, například tím, že by kontaktoval zastupitelský úřad Gruzínské republiky, požádal o vyhotovení náhradního dokladu totožnosti, kontaktoval oddělení cizinecké policie či požádal příslušný soud o odklad nástupu trestu. Jestliže žalobce výzvu soudu k nástupu trestu zcela ignoroval, neřídil se pokyny soudu a mařil tak jeho rozhodnutí tím, že bez vážného důvodu nenastoupil trest odnětí svobody, naplnil svým jednáním všechny znaky skutkové podstaty přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle §337 odst. 1 písm. f) trestního zákoníku a byl implicitně odsouzen za spáchání úmyslného, nikoli nedbalostního, trestného činu, přestože z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn. 9T 247/2017, ze dne 25. 01. 2018 tento závěr explicitně nevyplývá.
24. Soud dále podotýká, že námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, uplatnil žalobce v obecné rovině, když pouze uvedl, že „*správní spis neobsahuje jednoznačný důkaz o naplnění skutkové podstaty, která umožňuje zrušení povolení k pobytu*“, aniž by však tento žalobní bod naplňoval konkrétními tvrzeními. Žalobce obecně konstatoval, že napadeným rozhodnutím byla porušena ustanovení § 3 a § 68 odst. 3 správního řádu, neboť žalovaná nezjistila stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu, odůvodnění napadeného rozhodnutí neobsahuje předepsané zákonné náležitosti a o odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí bylo nesprávně rozhodnuto tak, že bylo zamítnuto.

25. K tomu soud uvádí, že kvalita a preciznost ve formulaci žalobních bodů a jejich odůvodnění v podstatě předurčuje obsah rozhodnutí soudu (srov. *rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2011, č. j. 1 As 67/2011 – 108, a ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Af 104/2004 – 54*). Ve správním soudnictví není soud oprávněn za žalobce vyhledávat či dovytvářet žalobní body. Pokud tedy žalobce své námitky vznáší toliko v obecné rovině, může na ně soud reagovat pouze srovnatelnou mírou konkrétnosti.
26. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je patrné, že se správní orgány obou stupňů konkrétními důvody zrušení povolení k trvalému pobytu podrobně zabývaly a vyhodnotily je z pohledu zákonem stanovených podmínek uvedených v § 87l odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců. Správní úřady obou stupňů se ve správním řízení zabývaly všemi v potřebném rozsahu shromážděnými důkazy a v odůvodnění svých rozhodnutí se náležitě vypořádaly se zjištěnými skutečnostmi. Žalovaná přezkoumala prvostupňové rozhodnutí v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu a v napadeném rozhodnutí se vypořádala se všemi odvolacími námitkami žalobce. Z rozhodnutí správních orgánů, která tvoří jeden celek, je zřejmé, z jakých důvodů bylo rozhodnuto a na základě jakých podkladů včetně úvah o jejich hodnocení. Skutkový stav věci byl v daném případě zjištěn zcela v souladu s § 3 správního řádu tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný pro soulad úkonu správního orgánu s požadavky uvedenými v § 2 téhož zákona. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá zcela zřetelně, podrobně a srozumitelně, z jakých důvodů odvolací orgán zamítl odvolání žalobce, na základě jaké právní úpravy tak učinil, jakými úvahami se při tom řídil a z jakých podkladů vycházel. Podle ustanovení § 87l odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců „*ministerstvo rozhodnutím zruší povolení k trvalému pobytu, jestliže držitel tohoto povolení ... byl soudem České republiky opakovaně pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody za podmínky, že rozhodnutí bude přiměřené z hlediska zásahu do jeho soukromého nebo rodinného života*“. Citované ustanovení zákona vyžaduje, aby došlo k naplnění několika základních premis, a to k opakovanému pravomocnému odsouzení za spáchání úmyslného trestného činu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Vycházejí z uvedených premis aplikace práva, městský soud důrazně odmítá námitku žalobce, že se žalovaná skutkově i právně dostatečně nevypořádala s jeho odvolací námitkou ohledně naplnění skutkové podstaty, na jejímž základě bylo žalobci povolení k pobytu zrušeno. Žalovaná a zejména správní orgán 1. stupně vzali v úvahu nejen veškerou úmyslnou trestnou činnost žalobce a její opakovanost, ale zcela zevrubně a náležitě posoudili i její závažnost vyplývající z povahy trestné činnosti a uložených nepodmíněných trestů odnětí svobody.
27. Soud shledal nedůvodnou též námitku žalobce týkající se porušení § 36 odst. 3 správního řádu v řízení před správním orgánem prvního stupně. Podle obsahu správního spisu správní orgán prvního stupně v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu zaslal žalobci vyrozumění o právech účastníka řízení datované 16. 5. 2018, které mu bylo doručeno do výkonu trestu odnětí svobody ve věznici Kynšperk nad Ohří dne 18. 5. 2018. V tomto vyrozumění byl žalobce srozumitelně poučen o svém právu vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Současně byl žalobce vyzván ke sdělení stanoviska, zda má zájem o seznámení se s podklady řízení či nikoliv a zda se k nim chce vyjádřit. K tomuto účelu mu byla stanovena lhůta 7 dnů od doručení vyrozumění. Žalobce však ve stanovené lhůtě ani do vydání prvostupňového rozhodnutí na výzvu nijak nereagoval, svůj zájem o seznámení se s podklady rozhodnutí nesdělil, ani nezaslal žádné písemné vyjádření. V případě zájmu žalobce, který se nacházel ve výkonu trestu, je přitom obvyklým procesním postupem, že

k seznámení se se správním spisem by došlo přímo ve věznici, kam byl žalobce k výkonu trestu umístěn. Soud proto konstatuje, že správní orgán prvního stupně nijak procesně nepochybil, neboť žalobci poskytl jasné a srozumitelné poučení o jeho právech a přiměřenou lhůtu k jejich uplatnění.

28. K otázce posouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce existuje bohatá judikatura, kterou shrnuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2013, č. j. 8 As 68/2012-39. Podle tohoto rozhodnutí „ze samotné podstaty principu přiměřenosti plyne, že se poměřuje „něco k něčemu“, zde tedy veřejný zájem spočívající v ochraně veřejného pořádku s právem na soukromý a rodinný život cizince.“ Posouzení přiměřenosti vyžaduje jednak zhodnocení intenzity narušení veřejného zájmu na jedné straně, dále zhodnocení dopadů do soukromého a rodinného života cizince při vědomí výše uvedených faktorů, a výslednou úvahu o převážení veřejného či soukromého zájmu v konkrétním případě. K míře narušení veřejného zájmu soud uvádí, že se ztotožňuje se závěry správních orgánů ohledně významné společenské škodlivosti žalobcem spáchaného jednání. Žalobce se v období roku 2015 až 2018 dopustil opakovaných úmyslných trestných činů, jejichž společenská škodlivost se zvyšovala, čemuž nasvědčují i postupně zpřísňující se ukládané tresty.
29. Otázka zhodnocení dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce na prvním místě vyžaduje zjištění skutečných soukromých či rodinných poměrů žalobce. Je přitom především na žalobci, aby sám tvrdil, jaké jeho poměry jsou, jaké rodinné či jiné vazby na území ČR má a aby případně navrhnul důkazy k prokázání těchto tvrzení. Po příslušném správním orgánu nelze požadovat, aby výhradně z vlastní iniciativy vyhledával a opatroval důkazy, které by mohly z hlediska nepřiměřenosti zásahu svědčit ve prospěch cizince (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2012, č. j. 9 As 142/2012-21). Ze správního spisu soud ověřil, že ohledně svých soukromých či rodinných poměrů žalobce před vydáním prvostupňového rozhodnutí ničeho netvrdil ani nedokládal. Správní orgány proto vyšly z listinných podkladů, opatřených z dostupných rejstříkových evidencí, z nichž nebyly zjištěny žádné rodinné vazby žalobce, do kterých by mohlo být nepřiměřeně zasazeno. Žalobce sice pobýval na území České republiky delší dobu, nicméně je zletilý, dospělý, má odpovědnost za své jednání, na území si nevytvořil stabilní rodinné zázemí, je rozvedený, bezdětný. Správní orgány neměly důvod o zjištěných týkajících se rodinných poměrů žalobce pochybovat, když samotný žalobce ničeho ve svůj prospěch nenamítal. Další prokazování těchto zjištěných skutečností se tedy jeví nadbytečným. V tomto kontextu nelze správním orgánům vytýkat nedostatečné zjištění skutkového stavu, neboť pro věc nejpodstatnější skutečnosti plynou ze spisového materiálu, který správní orgány nashromáždily. Správní orgány nejsou povinny všechna kritéria uvedená v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2013, č. j. 8 As 68/2012-39, resp. v § 174a zákona o pobytu cizinců, výslovně ve svých rozhodnutích vyjmenovat a ke všem se výslovně vyjadřovat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2014, č. j. 8 As 109/2013-34). Přestože žalobce správním orgánům vytýká nedostatečná zjištění skutkového stavu, ani v žalobě neuvádí, co přesně by mělo být správními orgány ohledně jeho soukromého a rodinného života dále zjištěno. Žalobce v rámci své argumentace setrvává v obecné rovině, aniž by sdělil, jaké konkrétní skutečnosti měly být správními orgány pominuty. Skutečnost, že správní orgány na základě zjištěného skutkového stavu nerozhodly ve prospěch žalobce, neznamená bez dalšího, že skutkový stav byl zjištěn nedostatečně.

30. Soud přitakává žalované, že nebýt jednání samotného žalobce, tedy toho, že žalobce spáchal úmyslné trestné činy, za něž byl českým soudem opakovaně pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, čímž sám vyvolal důvod pro zahájení řízení z moci úřední o zrušení povolení k trvalému pobytu, nebyl by dán důvod pro vydání napadeného rozhodnutí. Pakliže žalobce páchal úmyslnou trestnou činnost, musel si být vědom toho, že důsledky tohoto jednání ohrožují nejen jeho realizaci soukromého a rodinného života během pobytu na svobodě, ale i jeho pobyt jakožto cizince na území (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2Azs 147/2016-30 ze dne 19. 10. 2016).
31. Soud neshledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným ani z pohledu posouzení hledisek přiměřenosti rozhodnutí nastavených v § 174a zákona o pobytu cizinců. Žalobce žádné konkrétní soukromé a rodinné vazby na území ČR nespecifikoval, přičemž s argumentací ohledně podnikatelských aktivit žalobce se žalovaná dostatečně vypořádala. Naproti zásahu do rodinného a soukromého života žalobce je třeba na misky vah postavit trestnou činnost žalobce, její povahu, opakující se charakter a závažnost. Žalobce, jakožto cizí státní příslušník, který nemá automaticky právo pobytu na území ČR, projevil flagrantní nedostatek respektu k české společnosti a českým právním předpisům. Žalobce byl i před posledním odsouzením opakovaně trestán. Jakožto cizinec s povoleným pobytem měl předchozí odsuzující rozhodnutí vnímat o to intenzivněji, že nemá bezpodmínečné právo pobytu v ČR, a měl si tedy být vědom toho, že zrušení pobytového oprávnění včetně jeho negativních důsledků pro rodinný život jeho a jeho rodinných příslušníků mu v případě páchání trestné činnosti hrozí. Vzhledem k uvedenému dospěl soud k závěru, že byly splněny zákonné podmínky pro zrušení povolení k trvalému pobytu žalobce. Správní spis obsahuje dostatek podkladů podporujících závěr o naplnění skutkové podstaty ve smyslu § 871 odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců, zejména pravomocná rozhodnutí trestních soudů (Obvodní soud pro Prahu 5, Obvodní soud pro Prahu 1 a Obvodní soud pro Prahu 2) svědčící o opakovaném spáchání úmyslných trestných činů žalobcem a odsuzující jej minimálně ve dvou případech k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Procesní práva žalobce ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu byla zachována, žalobce měl možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí ve věci a k těmto se vyjádřit; na výzvu správního orgánu však nijak nereagoval a svého práva nevyužil.
32. Městský soud závěrem poznamenává, že rozhodnutí obou správních orgánů jsou řádně odůvodněna, je z nich zřejmé, proč správní orgány nepovažovaly právní argumentaci žalobce za důvodnou a proč jeho odvolací námitky žalovaná považovala za liché, mylné či vyvrácené. Vzhledem k tomu, že v daném případě se žalobní námitky shodují s námitkami odvolacími, odkazuje soud v podrobnostech na řádně odůvodněné závěry správních orgánů, se kterými se ztotožňuje (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 – 130).

VI. Závěr a náklady řízení

33. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

34. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Ve věci byla úspěšná žalovaná, které však žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. července 2020

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu